

as e
femina

Projekat **Ars e femmina** podržan je od strane projekta Novi Sad – Evropska prestonica kulture.

Glavna ideja programskog slogana ovog projekta, „Za nove mostove“, ima cilj da se Novom Sadu ostave čvrsti legati koji unapređuju kulturni život grada: novi programi, novi procesi, angažovani ljudi (građani, kulturne institucije, udruženja, organizacije, umetnici) i novi prostori za kulturu. Pored toga, jedna od glavnih ideja je i izgradnja novih mostova saradnje i razmene između umetnika i organizacija iz Novog Sada i Srbije sa kulturnom scenom Evrope.

Programski luk *Heroine*, usmeren na predstavljanje ženske kulture, umetnosti i stvaralaštva, kao i preispitivanje ženskog istorijskog nasleđa, uspostavljen je pod okriljem drugog programskega mosta projekta Novi Sad – EPK, simbolično nazvanog *Sloboda*, po jednoj od najvažnijih žila kucavica i simbola grada. Programski luk *Heroine* posvećen je nekim od najvažnijih naučnica, umetnica, dobrotvorki, aktivistkinja i drugih žena koje su svojim radom i zalaganjem menjale svet. Budući da su, za istoriju Novog Sada i ono što je ovaj grad danas, žene imale ključne uloge, programski luk *Heroine* bavi se ženskim stvaralaštvom, podsticanjem i promovisanjem ženske kulture, umetnosti i stvaralaštva, zarad težnje ka ravnopravnijem društvu. U periodu od 18. maja do 12. juna okupice dvesta pedeset umetnica i umetnika iz dvadeset zemalja i sto sedamdeset raznolikih programa, kroz četiri programske celine: *Matica*, *Mileva*, *Vila* i *Milica*. Kao završetak prve celine, *Matica*, usmerene na posmatranje žena kao nadahnuća i pokretača u tradicionalnoj umetnosti i inovativno predstavljanje kulturnog nasleđa, a inspirisane dobrotvorkom Marijom Trandafil, projekat **Ars e femmina** predstaviće ženski umetnički izraz kroz tri programska segmenta vezana za figure žena koje su menjale svet oko sebe: *Devet Vojvođanki*, *Pisma dalekoj dragoj* i *Novinari pitaju heroine*.

ARS E FEMMINA

Autorke: Jelena Simonović Kovačević i Agota Vitkai Kučera

Devet Vojvođanki

*Kulturna stanica „Edšeg“
19. 05. 2022. u 19:30*

Jelena Simonović Kovačević, pijanistkinja
Gabriela Hajzler, likovna umetnica
Otilia Peskarju, glumica
Agota Vitkai Kučera, sopran

20. 05. 2022. u 19:30

Sanja Zivo, likovna umetnica
Aleksandra Aleksandrović, etnomuzikolog
Irina Hardi Kovačević, književnica
Isidora Vlček, glumica
Ana Frlin, muzički pedagog i pijanistkinja
Petra Spasojević, pijanistkinja
Novosadski damski hor
Projekcije uredio: Srđan Radaković

Pisma dalekoj dragoj

*Spomen zbirka Pavla Beljanskog
22. 05. 2022. u 19:30*

Milan Novaković, glumac
Nikolina Spasić, glumica
Agota Vitkai Kučera, sopran
Jelena Simonović Kovačević, pijanistkinja
Srđan Radaković, filmovi
Mihajlo Vitezović, autor dramskog teksta

Novinari pitaju heroine

*Srpsko narodno pozorište, Scena „Pera Dobrinović“
07. 06. 2022. u 19:30*

Jasna Đuričić, glumica
Nataša Ninković, glumica
Gordana Dimić Đurđević, glumica
Emina Elor, glumica
Vesna Farkaš, novinarka
Nataša Raketić, novinarka
Aleksandra Popović, novinarka

Mihajlo Vitezović, autor dramskog teksta

Kostimograf: Suzana Gligorijević
Šminka i frizura: Milana Jacenko, Miluška Đurikin i Smiljana Ilijin

Kamera: Elida Mesaroš Lajko
Fotografija: Nikola Sekerić
Dizajn svetla: Robert Majoroš
Ton majstor: Vladimir Rašković
Montaža: Aleksandar Komnenović
Dizajn: Atila Kapitanj
Tekstovi: Jelena Simonović Kovačević
Korekcija tekstova: Ivana Nožica
Producent-volонter: Dušica Zdravković Kobak
Društvene mreže i kontakt s javnošću: Bojana Bokan
Asistent na projektu: Igor Nikolić
DOF Production
Sponzori projekta: Wienerberger, Privredna komora Vojvodine, M&I Systems, Co. Group, Kite d.o.o
Prijatelji projekta: Novi Sad Evropska prestonica kulture, Akademija umetnosti Novi Sad, Srpsko narodno pozorište, Spomen zbirka Pavla Beljanskog, Radio Televizija Srbije

Umetnost je oduvek bila femmina, podjednako i u vremenima kada je svet bio zaključan u paradigmu muškosti. U tim i takvim vremenima stvarale su, živele i bojile ih svojim duhom i dobrotom naučnica Mileva Marić Ajnštajn, književnica Milica Stojadinović Srpkinja, aktivistkinja Milica Tomić i dobrovorka Marija Trandafil, one koje su najsajnije od hiljada zvezda na novosadskom nebu. U njih gledamo i na njih se ugledamo u ovoj našoj tvrđavi mira, baš tu gde budućnost traje.

Neka Evropa zagrli našu multijezičnost, multinacionalnost, multitalentovanost, toleranciju i razumevanje.

Pozivamo vetrove i ptice da pevaju s nama.
Pozivamo brodove i alase da sa nama slave.
Pozivamo sunce da nam zlati boje,
vodu iz Dunava da poj i kistove,
a hlebno žito da ispuni platna.

Za liniju bez kraja,

s ljubavlju,

Jelena i Agota
Ars e femmina
Novi Sad Evropska prestonica kulture 2022

Devet Vojvodanki

Devet Vojvođanki projekat je koji okuplja umetnice, predstavnice jednog dela nacionalnih zajednica koje nastanjuju prostore Vojvodine i Novog Sada. Srpskinja, Mađarica, Rusinka, Romkinja, Hrvatica, Jevrejka, Rumunka, Nemica i Slovakinja svojim stvaralačkim radom i zalaganjem, upisale su se na kulturnoj i umetničkoj mapi kako u Srbiji, tako i u inostranstvu, brojnim uspešno realizovanim projektima, nagradama i priznanjima. One su žene koje su vidljive u svom stvaralačkom polju i šire, a međusobno povezane kroz sve oblasti umetnosti, kroz događaje u galerijskim i koncertnim prostorima, te projekte koji uključuju muziku, glumu, književnost i vizuelne umetnosti. Publici će se predstaviti kao solistkinje, autorke, poetkinje, kroz dramski gest i plesni pokret, a u toku jedne večeri publika će biti uključena i u čin kolektivne umetnosti – stvaranje umetničkog dela kroz interakciju sa umetnicom.

Ovaj jedinstveni projekat sublimira diverzitet našeg područja, međusobno jedinstvo, suživot, razumevanje, toleranciju i slogu ljudi, pripadnika različitih nacionalnih zajednica na relativno malom, multikulturalnom prostoru, kakav je Vojvodina. Multikulturalnost i multinacionalnost, te kultura mira, međusobnog poštovanja i uvažavanja, snažna je poruka ovog projekta, koji edukuje nove generacije i otvara mogućnosti za slične događaje i saradnju u budućnosti.

Jelena Simonović Kovačević diplomirala je 1998. godine na Akademiji umetnosti u Novom Sadu na Katedri za klavir u klasi prof. Kemala Gekića. Magistrirala je 2002. na Univerzitetu u Sirakuzi (Njujork, SAD), u klasi prof. Vei-Ji Janga. Trenutno je na završnoj godini doktorskih studija izvođačkih umetnosti na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, pod mentorstvom prof. Kemala Gekića. Usavršavala se na brojnim majstorskim kursevima kod međunarodno priznatih umetnika. Osvajala je nagrade na nacionalnim i internacionalnim takmičenjima, među kojima su Citta di Moncalieri, Italija, Missouri Music Teachers Association u Kolumbiji, SAD i Jugoslovensko takmičenje mlađih pijanista u Nišu. Dobitnica je nagrade Ajrin Kruker za postignute vrhunske rezultate u pijanističkom izvođenju. Njeni umetnički karijera obuhvata brojne solističke i kamerne nastupe u SAD, Belgiji, Češkoj Republici, Italiji, Sloveniji i Srbiji. Prva je profesorka u Novom Sadu koja drži majstorske kurseve odraslim polaznicima klavira, a njen rad o podučavanju odraslih početnika objavljen je u časopisu *Piano Journal* (EPTA, UK).

Od 2014. angažovana je na Akademiji umetnosti na Katedri za klavirski praktikum. Prvi je docent u istoriji Akademije umetnosti za predmet Uporedni klavir. Njen pedagoški rad je rezultirao brojnim nagradama studenata i učenika na nacionalnim i međunarodnim takmičenjima. Učestvovala je na pijanističko-pedagoškim konferencijama u Orlandu (Florida, SAD), Ostinu (Teksas, SAD) i u Novom Sadu. Licencirana je instruktorka za Udruženje Kraljevskih muzičkih škola (ABRSM). U svojoj umetničkoj karijeri ostvarila je saradnju sa renomiranim umetnicima. Tokom 2020/2021. godine sa sopranistkinjom Agotom Vitkai Kučerom sarađivala je na projektu „Betovenu u čast“ povodom obeležavanja godišnjice rođenja velikog kompozitora. Projekat su podržali Gradska uprava za kulturu Grada Novog Sada i Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije. Ostvarila je trajne snimke za Radio-televiziju Vojvodine i Radio-televiziju Srbije.

Umetnički izraz, utemeljen na klasičnim pijanističkim okvirima, omogućio joj je putovanja i nastupe širom sveta, kao i poznanstva sa mnoštvom talentovanih ljudi. Kao jedna od devet talentovanih žena, publici će se predstaviti upravo svojim pijanističkim virtuozitetom, s posebnim osvrtom na žene u muzičkoj umetnosti – kako one koje su komponovale klavirska dela, tako i one koje su inspirisale njihov nastanak.

Na programu: I. Stefanović: Tokata, L. van Beethoven – F. Liszt: An die ferne geliebte, F. Poulenc: Hommage à Edith Piaf i G. Bacewitz: Toccata

Jelena Simonović Kovačević

ars e fammina

Agota Vitkai Kučera

Dr i dr um. **Agota Vitkai Kučera** završila je osnovne studije na smeru opšta muzička pedagogija (2007), a nakon toga i solo pevanje u klasi primadone prof. mr Vere Kovač Vitkai (2008) na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Magistarske studije završila je na istoj instituciji 2000. godine u klasi prof. mr Vere Kovač Vitkai, ulogom Đilde u Verdijevoj operi *Rigoletto*. Titulu doktora nauka stekla je 2013. godine na Interdisciplinarnim i multidisciplinarnim studijama i istraživanjima u okviru Univerziteta u Novom Sadu (ACIMSI) pod mentorstvom prof. dr Gordane Mumović. Umetničke doktorske studije na Dramskom i audiovizuelnom departmanu Akademije umetnosti u Novom Sadu odbranila je 2018. godine. Bila je angažovana kao korepetitor u muzičkoj školi „Isidor Bajić“ na odseku za Solo pevanje. Predavala je stručne predmete Kamerna muzika, Čitanje slista i Solo pevanje, a od 1999. godine radi kao asistent na predmetu Tehnika glasa na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Godine 2004. izabrana je u zvanje docenta, a 2014. u zvanje redovnog profesora na Dramskom departmanu Akademije umetnosti, za predmet Tehnika glasa.

Sa velikim uspehom nastupala je širom bivše Jugoslavije i u inostranstvu (Parizu, Cirihu, Šafhauzenu, Budimpešti, Atini, Ulmu, Temišvaru, Aradu, Jaši u Moldaviji). Aktivno učestvuje na kulturnim manifestacijama, književnim večerima, izložbama, promocijama, proslavama i festivalima u zemlji i regionu. Njen repertoar broji dela starih majstora, sopranske deonice iz oratorijuma, solo pesme klasičara, romantičara, domaćih i inostranih autora, brojne operске arije, kao i uloge Adine iz Donicetijeve opere *Ljubavni napitak*, Đilde iz Verdijeve opere *Rigoletto*, Rozine iz Rosinijeve opere *Seviljski berberin*, Adele iz Štrausove operete *Slepi miš* i sopransku deonicu Mocartovog *Rekvijema*.

Na njen život, umetničku karijeru, ali i volju i upornost, uticale su brojne darovite i uspešne žene, među kojima je posebnu povezanost osetila sa Blaha Lujzom – mađarskom pevačicom i glumicom rođenom u Subotici, koja je ostala upamćena kao „Slavuj nacije“. Budući i sama umetnica raskošnog glasa i talenta, predstaviće se interpretacijom niza pesama čiji se nastanak i tradicija vezuju za Vojvodinu, ali i poreklo nje i njene porodice.

Aleksandra Aleksandrović završila je nižu i srednju muzičku školu „Isidor Bajić“, gde je najpre učila da svira harmoniku, a zatim i klavir. Godine 2011. upisuje etnomuzikologiju na Akademiji umetnosti u Novom Sadu kod prof. dr Nicea Fracilea i priključuje se tamburaškom orkestru u okviru studijskog programa. Tokom studija bavila se istraživačkim i terenskim radom: tradicionalne napeve transkribovala je u notni zapis, otrgavši ih od zaborava. Iz toga su proistekli naučni tekstovi „Cigančica, melodija za igru podvoje u Vojvodini“ i „Predsvadbeni običaji Roma u Vojvodini“. Nakon diplomiranja upisuje master studije na smeru Primijenjeno pozorište na Akademiji umetnosti. Preko programa razmene studenata Erasmus odlazi u Bergen (Norveška), gde pohađa nastavu na Fakultetu za primenjene nauke. Po povratku u Novi Sad uspešno je odbranila istraživački master rad pod nazivom „Interkulturnost kroz nastavne jedinice predmeta matematika i muzičko“, rađen u osnovnoj školi „Jožef Atila“, a zatim i prezentovala dobijene naučne rezultate pedagozima u opštini Zrenjanin.

Među njenim kompozitorskim radovima izdvajaju se: *Jesenji putnici – život pukova*, *Putovanje duše*, *Za nas*, *My dream*, *Prelamanje svetlosti*, *Left – right*, *Darkova igra*, kao i varijacije na temu romske pesme Šimijako bi porjako. Osvojila je prvu nagradu za originalnu muziku za dečje priče, dečjeg programa Radio Beograd 1. Tokom pandemije virusa korona šije i deli zaštitne maske, kako regularne – zatvorene, tako i providne za osobe slabijeg sluha, koje omogućavaju neometano čitanje sa usana. Za svoj humanitarni i angažovani rad dobila je priznanja „Maslačak“ organizacije Prijatelji dece Srbije i „Dobročinstvo“ Vlade Republike Srbije i Ministarstva za rad, boračka i socijalna pitanja.

Na ovu svestranu umetnicu, njen stvaralački put i obrazovanje najvećeg traga ostavile su uspešne žene, umetnice i naučnice romskog porekla iz Vojvodine. Svojim aktivnostima iz oblasti novinarstva, performansa, plesa, komponovanja i muzičkog izvođaštva, Aleksandra i sama, po uzoru na njih, doprinosi očuvanju i širenju romske kulture i tradicije.

Aleksandra
Aleksandrović

Ana Frlin

Ana Frlin diplomirala je na odseku za klavir na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Nakon studija konstantno se usavršavala na majstorskim školama vrhunskih domaćih i svetskih pedagoga i nastupala je kao solista, kamerni izvođač i korepetitor. Njenu dosadašnju karijeru obeležio je pedagoški rad – najpre na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, a od 2004. godine do danas u muzičkoj školi „Isidor Bajić“. Dobitnica je dva priznanja za najuspešnijeg pedagoga takmičenja, a upravo zahvaljujući pedagoškim uspesima birana je za članicu žirija na brojnim takmičenjima širom zemlje. Član je Udruženja klavirskih pedagoga Vojvodine (UKLAPEV), Udruženja klavirskih pedagoga Evrope (EPTA) i licencirani je profesor Udruženja Kraljevskih muzičkih škola (ABRSM).

Od 2014. član je inkluzivnog tima muzičke škole „Isidor Bajić“, gde se posebno istakla u radu sa Petrom Spasojević. Komponuje autorskou muziku za dečji hor „Lalašani“, formiran u okviru „La La studija“ koji je osnovala sa mr Milenom Apić. Iz ljubavi prema pevanju i horskoj muzici, u okviru studija, 2016. pokreće „Novosadski damska hor“, koji vodi i za koji piše aranžmane. Hor čini veći broj sjajnih žena koje svoje slobodno vreme ispunjavaju na kreativan način pevanjem i nastupima na koncertima i manifestacijama humanitarnog karaktera, što daje celom angažmanu dodatnu vrednost.

Iz iskustva u radu sa najmlađim đacima nastala je interaktivna dečja knjižica „Meksička avantura“, čiji je autor i ilustrator. Svoju veštinu crtanja i slikanja od 2021. godine dalje usavršava pod mentorstvom akademske slikarke Dragane Malešević. Potpisuje autorstvo za muziku i tekst pesme „Oči deteta“, sa kojom su Jovana Radonić i Dunja Živković predstavljale Srbiju na takmičenju Dečja pesma Evrovizije.

U želji da publici predstavi sve grane svoje svestrane umetničke ličnosti, Ani Frlin priteći će u pomoć talentovane devojke i žene: od najmlađih, pevačice i učenice Jovana i Dunja, preko svoje izuzetne mlade pijanistkinje Petre Spasojević sa kojom će zajedno zasvirati, do žena iz Novosadskog damskog hora, koje će izvesti nekoliko njenih aranžmana.

Gabriela Hajzler je rođena 1978. u Novom Sadu. Na Likovnom departmanu Akademije umetnosti u Novom Sadu 2004. godine završila je osnovne studije, na smeru za grafiku u klasi prof. Zvonka Tilića. Magistrirala je na istoj instituciji 2011. godine, takođe na odseku za grafiku. Kao istinski zaljubljenik u umetnost, može se pohvaliti sa više od dvadeset samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu, ali i kolektivnih izložbi koje su obišle svet – od Hrvatske, Budimpešte, Rusije, pa sve do Indije.

Dobitnica je nagrade Univerziteta u Novom Sadu za postignute visoke rezultate tokom studija, a nosilac je i nagrada za najperspektivniju studentkinju grafike, koju dodeljuje Art klinika u Novom Sadu.

Radi i živi u Novom Sadu, u Republici Srbiji. Od 2004. godine član je Udruženja likovnih umetnika Srbije. Angažovana je kao profesor u srednjoj školi za dizajn „Bogdan Šuput“, gde predaje crtanje, grafiku i teoriju forme. Pored svoje pedagoške prakse, više puta je organizovala izložbe svojih trenutnih, ali i nekadašnjih učenika.

Kroz svoju umetničku delatnost istraživala je porodično poreklo i jevrejsku tradiciju, s posebnim osvrtom na simboliku koja na ovu tradiciju upućuje. Održava i neguje veze sa jevrejskom zajednicom u Novom Sadu, a izlagala je na festivalima koji promovišu intelektualnu svojinu i umetnost stvaralaca jevrejskog porekla. Publici će omogućiti uvid u tehniku, ali i u pomenutu simboličku pozadinu svojih izlaganih i nagrađivanih radova.

Gabriela Hajzler

Irina Hardi Kovačević

Irina Hardi Kovačević, novinarka, književnica i književni kritičar, rođena je 1944. u Ruskom Krsturu. Na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu je diplomirala 1974. godine Jugoslovensku književnost. U novinama na rusinskom jeziku *Ruske slovo* radila je kao novinar, a kasnije je bila glavni i odgovorni urednik. U dnevnom listu *Dnevnik* radila je kao urednik kulture, a penzionisana je 1999. kao slobodni reporter.

Zastupljena je u antologijama rusinske i srpske poezije. Pesme su joj prevođene na srpski, slovenački, makedonski, italijanski, mađarski, slovački, albanski i rumunski jezik. Autorka je petnaest knjiga, među kojima su: *Zrno na dlanu*, pesme (1969); *Hiljadu radosti*, pesme za decu (1976); *Bezimena stvarnost*, pesme (1980); *Igre*, pesme za decu (1984); Čoše mudrosti, pesme za decu (1987); *Jednosložnost*, pesme (2004); *Dvanaest bajki*, proza za decu (2007) i *Nebo iznad Krstura*, nadrealistička proza, Knjiga ogleda, eseja i kritika *Mreža* (2012); izbor poezije za decu predškolskog uzrasta *Kuglice i balončići* (2016); izbor poezije za školsku decu *Za glavice u klupama* (2019). Napisala je i dokumentarnu radio-dramu *Krila za anđela*, četiri monodrame: *Naša Irin* (2001), *Leonini ratovi* (2002), *Milionerka* (2003) i *Prva smena* (2009). Objavila je preko dve stotine prikaza, recenzija i analiza književnih dela i kulturnih pojava i događaja. Nositelj je priznanja *Iskre kulture*, Kulturno-prosvjetne zajednice Vojvodine, nagrade *Zlatno pero* koju dodeljuje Društvo novinara Vojvodine, Međunarodne nagrade za rusinsku književnost „Aleksandar Duhnović“, nagrade Društva književnika Vojvodine „Miroslav Stribor“ i nagrade „Dr Havrijil Kostelnik“ za najbolju knjigu na rusinskom jeziku u periodu od pet godina. Od priznanja za glumu ističe se Zlatna plaketa na pokrajinskoj smotri amaterskih pozorišta Vojvodine (1975), a bila je i član ansambla koji je na Hvaru 1970. godine proglašen za najbolji na saveznom takmičenju dramskih amatera Jugoslavije, i kome je dodeljena Zlatna plaketa.

Svoje stvaralaštvo predstaviće kroz recitovanje tri pesme na rusinskom i srpskom jeziku, time negujući jezičku dualnost, ali i želju da njena poezija živi kako na jeziku na kom je originalno napisana, tako i u prevodima na druge jezike.

Otilia Peskariu rođena je 17. 10. 1983. u Temišvaru u Rumuniji. U Srbiji živi od 1996. godine. Diplomirala je glumu na Fakultetu muzike i dramskih umetnosti u Temišvaru (Rumunija). U periodu od 2003. do 2007. godine bila je koordinator profesionalne scene na rumunskom jeziku pri Narodnom pozorištu „Sterija“ u Vršcu. Zahvaljujući saradnji sa Scenom na rumunskom jeziku, imala je mogućnost da radi sa vrhunskim glumcima i rediteljima iz Rumunije i Srbije, među kojima su Elena Ivanka, Ramona Dumitorean, Andel Rababok, Boro Drašković, Stefan Sablić i drugi. Neke od uloga u kojima se najbolje snašla i u kojima je najviše uživala bile su Ludača 2 u predstavi *Na uzglavlju bolesnika*, Marta u predstavi *Nesporazum* Alberta Kamića u režiji Elene Ivanke (2013), Alisa u predstavi *Slika-Rupa* Ežena Joneska u režiji Stefana Sablića (2013) i Momo u adaptaciji više priča i univerzalnih bajki pod nazivom *Kutija s pričama* (režija Elena Ivanka, 2015). Istakla se i u dramatizaciji stihova Marina Soreskua, u režiji Ramone Dumitoreanu (2011). Od jula 2021. godine urednik je emisije na rumunskom jeziku pod nazivom *Kulturni brojačnik*, koja se emituje na trećem programu Radija Novi Sad.

Veliki je zaljubljenik u kreativnost i u ljude koji svojim stvaralaštvom misle na budućnost i na ono što će iza sebe ostaviti narednim generacijama, jer, kako smatra, može da ostane zapamćeno jedino ono što je istinski vredno. Njeni neuobičajeni i izrazito zanimljivi scenski pokreti nastali su u želji za povezivanjem glume, plesa, poezije i muzike u jednu neraskidivu celinu.

Otilia Peskariu

ars e fammina

Sanja Zivo

Sanja Zivo više od trideset sedam godina živi i radi kao samostalna umetnica u Nemačkoj. Nakon diplomiranja na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu njen umetnički put započeo je sa ciljem da, svojim umetničkim i stvaralačkim poduhvatima, svet makar malo učini srećnjim mestom za življenje. Njena umetnost zasniva se na profesionalnom obrazovanju, dugogodišnjem međunarodnom umetničkom iskustvu, maštovitim idejama i individualnoj kreativnosti. Kreirati nešto posebno od svakodnevnih stvari. Oblikovati upotrebe predmete koji nas inspirišu da se vratimo jednostavnoj lepoti svakodnevnih stvari. Kako ističe, to vazi jednakozkuhinjaškrpu, porcelansku šolju ili nakit koji dizajnira.

Iz ljubavi prema ljudima organizuje umetničke projekte u javnom prostoru. Kao jedan od ciljeva svoje delatnosti autorka vidi pružanje prilike gledaocima da kroz umetnost otvore nove perspektive, razmišljanja i novashvatanja etičkih i estetičkih vrednosti svakodnevnog života. Projekti se ne odnose na „razumevanje umetnosti“, već na korišćenje umetničkih sredstava da bi se pojedincu pružio osećaj da je deo različitih svetova i da bi sa stečenim iskustvima postigao novi kvalitet života. Jer, smatra da otvorenih očiju ljudi mogu naučiti da spoznaju svet sa više ljubavi i poštovanja. Umetnica se nada da taj osećaj može ljudima dočarati kroz njene umetničke projekte.

U želji da u njenom predstavljanju učestvuje kako publika, tako i druge učesnice projekta, Sanja Zivo organizovaće jedinstven vid performansa kakav naziva kolektivnom ili akcionom umetnošću. Izuzev uloge posmatrača kao sastavnog segmenta nastanka njenog umetničkog dela, umetnost koju stvara nosi jasno izraženu, jaku socijalnu notu i uvek aktuelnu društvenu poruku.

Isidora Vlček rođena je u Novom Sadu 1995. godine. Osnovne studije glume završila je na Akademiji umetnosti Univerziteta u Novom Sadu u klasi profesorice Jasne Đuričić, a master studije na istoj instituciji, u klasi profesora Harisa Pašovića i Miloša Pušića. Ostvarila je zapažene uloge u Srpskom narodnom pozorištu, Pozorištu mladih, pozorištu „Promena“, Narodnom pozorištu u Subotici i Narodnom pozorištu „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu, ulogama u predstavama *Pripovetke*, *Makbet*, *Slučajevi*, *Tri zime* (Maša Kos), *Dopler* (Nora Dopler), *Ukroćena goropad* (Bjanka), *Debela* (Lada) i *Klopka za osam bespomoćnih žena* (Katarina). Na filmu i televiziji predstavila se nastupima u filmovima *Heroji radničke klase* (2016), *Jedne zvezdane noći* (2017), *Dobar, loš, ilegalan* (2017) i *Between the cuts* (2017), studentskim filmovima *Zalazak* (2018) i *Muve bez glave* (2019), kao i TV serijalima *Velikan srpske Vojvodine* (2017) i *Priče dvoglavog orla* (2017).

Svira violončelo i klavir, a zahvaljujući osnovnom i srednjem muzičkom obrazovanju, angažovana je i za uloge u kojima može da pokaže svoje vokalne sposobnosti. Ovaj projekat smatra idealnom prilikom da se publika edukuje, te sazna nešto novo o značajnim ženama Novog Sada i Vojvodine. Kako bi predstavila svoje poreklo, ali i muzički talenat, publici će se predstaviti sa dve slovačke pesme, izvedene uz klavirsку pratnju.

Isidora Vlček

Pisma dalekoj dragoj

Pisma dalekoj dragoj vrlo je uzbudljiva multimedijalna predstava koja naše područje istorijski i kulturološki povezuje sa Zapadnom Evropom. Priča govori o neostvarenoj ljubavi između slavnog Ludviga van Betovena i mlade plemkinje Žanet D'Honrat. Prema svedočenju pojedinih Betovenovih savremenika, a kasnije i istoričara i biografa, Žanet je bila njegova prva ljubav. Upoznali su se još kao deca, kada je Žanet dolazila u višemesečne posete porodici Brojning u Bonu, kod kojih je Betoven držao časove klavira. Poznanstvo između Ludviga i Žanet postalo je intenzivnije kada su imali sedamnaest godina, ali, budući da su pripadali različitim društvenim klasama, njenim roditeljima je to naročito zasmetalo, pa su je već 1788. udali za kapetana plemićke krvi Karla fon Greta, sa kojim se odselila u Beč. Međutim, njihova ljubav nastavila je da tinja, te je mlađi par u tajnosti nastavio da se susreće i u Beču. Zbog toga je, kako svedoče pojedini dokumenti, kapetan Fon Gret, očajan, tražio prekomandu, koju je na kraju dobio u Golubincima, gde se sa svojom mladom suprugom nastanio u dvoru Šlos.

U to vreme Golubinci su bili na kraju Austrougarske carevine, na samoj vojnoj granici sa Turskom. Žanet, međutim, ni udaljeno i izolovano područje nije sprečilo da nastavi da održava korespondenciju sa Betovenom, pa pojedini hroničari navode da mu je u jednom pismu čak nacrtala i plan dvorca, te uputstva kako da do njega stigne.

Inspirisan prepiskom dvoje mlađih zaljubljenih tinejdžera, dramaturg **Mihajlo Vitezović** napisao je originalni dramski tekst pod nazivom *Pisma dalekoj dragoj*. Priča prati dvoje mlađih koji, lutajući i istražujući dvorac Šlos, otkrivaju priču o Žanet D'Honart i njenoj velikoj ljubavi prema slavnom kompozitoru. Drama ide tragom pomenutog crteža, mape dvorca poslate u jednom pismu, te Betovenove navodne posete dvoru u Golubincima, i otkriva, kroz prepisku i muziku, tajnu njihove ljubavi kroz jedinstveni spoj prošlosti i sadašnjosti. Dramski tekst inspirisan je motivima romana *Ludvig Olivere Olje Jelkić*. Glavne uloge tumače Nikolina Spasić i Milan Novaković, a muzički deo poveren je sopranistkinji Agoti Vitkai Kučeri i pijanistkinji Jeleni Simonović Kovačević.

Milan Novaković rođen je 1989. godine u Odžacima. Diplomirao je glumu na Dramskom departmanu Akademije umetnosti u Novom Sadu 2013. godine, u klasi profesora Ljuboslava Majere i Predraga Momčilovića, ulogom Nauma u predstavi *Mravlji metež* po dramskom tekstu Aleksandra Popovića (Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu). Godine 2015. završio je master studije glume na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi profesora Ljuboslava Majere i Predraga Momčilovića, a od oktobra 2015. student je doktorskih umetničkih studija na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Od februara 2014. angažovan je u zvanju stručnog saradnika na predmetu Gluma na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Iz bogate karijere izdvajaju se uloge i angažmani: Film i serija *Patuljci sa naslovnih strana* (Vidovnjak), film i serija *Branio sam Mladu Bosnu* (Ivo Kranjčević), film *Apofenia* (Sin 15), *Ukroćena goropad* (uloga Lučenca), *Ljudi za mašinom* (Pol), autorski projekat *Kabare bećari, na tragu* (Boris), *Vojvodanska rapsodija* (više likova), autorska predstava o Novom Sadu *Naše mesto* (više likova), *Seoska lola* (Vasa), *Stoljeće mira nakon stoljeća rata* (vojnik), *Teatar poezije, treći deo – Ultimat talenat* (Bole), *Mirandolina* (Fabricio), *Predstava Hamleta u selu Mrduša Donja* (Šimurina), *Emigranti* (AA), *Vuk u dečjoj sobi* (režija), *Oli ide u vrtić* (monodrama), *Proba za operu* (sluga Martin), *Abu Hasan* (pričovedač i sluga Mesrur).

**Milan
Novaković**

Nikolina Spasić

Nikolina Spasić diplomirana je audio-vizuelna umetnica i master glumica. Rođena je 1991. u Prištini. Diplomirala je glumu na Dramskom departmanu Akademije umetnosti u Novom Sadu 2013. godine, u klasi profesora Ljuboslava Majere, ulogom Lude Sinđe u predstavi *Mravlji metež* po dramskom tekstu Aleksandra Popovića (Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu). Master studije glume na Akademiji umetnosti u Novom Sadu završila je 2015. godine, u klasi profesora Ljuboslava Majere i gostujućeg profesora Harisa Pašovića. Njena pozorišna karijera ovekovečena je brojnim ulogama i autorskim radovima, od kojih se izdvajaju: *Kabare bećari* (autorska predstava), *Ljudi za mašinom* (uloga Silvije, po tekstu Mjureja Šizgala), *Ko se boji Granny još* (monodrama po tekstu Vesne Aleksić), *Kad porastem biću* (više uloga, tekst Tijana Grumić), *The MESSage* (neverbalna autorska predstava), *Naše mesto* (autorska dokumentarna predstava o Novom Sadu), *Mit o ptici* (po tekstu pesme Miroslava Antića), *Princeza i Mačak* (uloga princeze, tekst Kristina Bojanić), *Seoska lola* (uloga Lenke Čizmićeve, tekst Ede Tot), *Ranjeni orao ili smeju li devojke dopustiti probu pre braka* (uloga Anđelke Bojanić), *Stoljeće mira nakon stoljeća rata* (uloga žene u crnini), *Seasons of love* (koncertna predstava), *Mravlji metež* (uloga Lude Sinđe), *Svečanost* (uloga majke, po tekstu pripovetke IVE Andrića) i *La vie bohème* (mjuzikl).

Muziku Ludviga van Betovena izvode sopran **Agota Vitkai Kučera** i pijanistkinja **Jelena Simonović Kovačević**

ars e femmina

Novinari pitaju heroine

Novinari pitaju heroine Novog Sada: Milevu Marić Ajnštajn, Milicu Stojadinović Srpinju, Mariju Trandafil i Milicu Miletić Tomić

Priča prati četiri velike žene koje su obeležile moderan Novi Sad – preduzetnicu i dobrotvorku Mariju Popović Trandafil, pesnikinju Milicu Stojadinović Srpinju, političku aktivistkinju Milicu Miletić Tomić i naučnicu Milevu Marić Ajnštajn. Ove četiri heroine okupile su se na jednoj neobičnoj konferenciji za štampu, na kojoj će na sva pitanja iz svojih burnih, ali plodonosnih života odgovarati novinarkama iz našeg vremena. Gledaoci, preseljeni u vreme kada su se žene borile za pravo glasa, pravo na obrazovanje, pravo na karijeru i uspeh, imaće priliku da saznaju kako su izgledali njihovi životi u svetu u kom su žene bile u senci muškaraca, te koliko su njihovo detinjstvo i porodični odnosi uticali na formiranje stavova o životu, odnosa prema ljudima i društvenim normama svog vremena. Na osnovu toga, gledaoci će moći da otkriju koje su to zajedničke linije koje se prepliću kroz tragične sudbine ove četiri hrabre, obrazovane, dostojanstvene i emancipovane žene, ali i da formiraju sliku o jednom društvu koje je veličinu ovih novosadskih heroina spoznalo tek mnogo decenija nakon njihove smrti.

Uloge heroina tumače Jasna Đuričić (Marija Popović Trandafil), Nataša Ninković (Milica Stojadinović Srpinja), Gordana Đurđević Dimić (Milica Miletić Tomić) i Emina Elor (Mileva Marić Ajnštajn), a pitanja će postavljati novinarke Vesna Farkaš (Radio-televizija Vojvodine), Nataša Raketić (Radio-televizija Srbije) i Aleksandra Popović (Radio-televizija Vojvodine).

Autor originalnog dramskog teksta: Mihajlo Vitezović.

Jasna Đuričić rođena je u Rumi 1966. godine. Završila je glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, u klasi profesora Branka Pleše. Od 1990. godine bila je stalni član i prvakinja drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, dok je danas samostalna umetnica.

Ostvarila je brojne pozorišne, filmske i TV nastupe. Među pozorišnim ulogama koje su obeležile njenu karijeru izdvajaju se: Cmilja (Čudo u Šarganu), Marica (Sumnjivo lice), Jula (Pop Ćira i pop Spira), Margaret (Mačka na usijanom limenom krovu), Fema (Pokondirena tikva), Morin Folan (Lepotica Linejna), a od filmskih i TV ostvarenja, uloge u projektima *M(j)ešoviti brak*, *Mera za meru*, *Jesen u mojoj ulici*, *Beli, beli svet*, Krugovi, Varvari, Umir krvi, Tranzicija, Dobra žena, Dnevnik mašinovođe, Sumnjiva lica, Južni vetar, Žmurke, Grupa, Kosti i Kuda ideš, Aida?.

Dobitnica je brojnih izuzetno prestižnih nagrada i priznanja: godišnjih nagrada Srpskog narodnog pozorišta i najvišeg priznanja ove institucije – Zlatne medalje „Jovan Đorđević“ (2004), statue Zlatni ćuran na „Danimu komediju“ u Jagodini (2004. i 2006), Sterijine nagrade za glumačka ostvarenja (1993, 1995, 2007, 2009. i 2013), nagrade „Žanka Stokić“ glumačkoj ličnosti koja je obeležila pozorišni, filmski i TV život Srbije svojom stvaralačkom zrelošću i bogatstvom glumačkog izraza, nagrade „Zoran Radmilović“ za ulogu majke u predstavi *Ja ili neko drugi* (2007), nagrade „Srebrni leopard“ na Filmskom festivalu u Lokarnu (Švajcarska) za najbolju ulogu u filmu *Beli, beli svet* Olega Novkovića (2010), „Zlatni lovorov vijenac“ za najbolje glumačko ostvarenje (*Galeb*) na 53. MESS u Sarajevu (2013), nagrade „Dobričin prsten“ za životno delo (2014), nagrade „Srce Sarajeva“ za najbolju glumicu (2021). Iste godine joj je u Berlinu Evropska filmska akademija uručila prestižnu nagradu za najbolju evropsku glumicu. Profesorka je glume na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. U braku je sa glumcem Borisom Isakovićem.

Jasna Đuričić

Nataša Ninković

Nataša Ninković je srpska filmska, televizijska i pozorišna glumica. Rođena je 1972. godine u Trebinju. Diplomirala je glumu 1994. godine na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu u klasi profesora Vladimira Jevtovića, a publici se predstavila još kao studentkinja ulogom u filmskom klasiku *Tri karte za Holivud* iz 1993. godine. Do danas, odigrala je brojne uloge u Narodnom pozorištu u Beogradu, Jugoslovenskom dramskom pozorištu, Beogradskom dramskom pozorištu, Zvezdara teatru i Ateljeu 212, među kojima su najzapaženije one u predstavama: *Ukroćena goropad* (Bjanka), *Don Žuan* (Šarlota), *San letnje noći* (Helena), *Sabirni centar* (Jelena Katić), *Idiot* (Aglaja), *Laža i paralaža* (Jelica), *Heda Gabler* (Heda), *Život je san* (Stela), *Gospođica* i mnoge druge.

Podjednako zastupljena na televiziji i na filmu, kao i u pozorištu, uspon na domaćoj sceni nastavila je zahvaljujući projektima poput TV serija *Porodično blago*, *M(j)ešoviti brak*, *Ranjeni orao*, *Ulica lipa*, *Senke nad Balkanom* i *Ubice mog oca*, a zatim i kroz zapažene uloge u filmovima *Spasitelj*, *Profesionalac*, *Ivkova slava*, *Klopka*, *Stado* i *Dara iz Jasenovca*.

Dobitnica je velikog broja nagrada za najbolju žensku ulogu, više puta ponela je godišnju nagradu Narodnog pozorišta u Beogradu i Beogradskog dramskog pozorišta, a osvojila je i nagradu Narodnog pozorišta u Beogradu za najbolje individualno premijerno umetničko ostvarenje u okviru repertoara Kuće (uloga Hede Tesman u predstavi *Heda Gabler*, 2011), nagradu Narodnog pozorišta za najbolja individualna premijerna umetnička ostvarenja u okviru repertoara Narodnog pozorišta (2017), nagradu „Žanka Stokić“ za glumicu čija je „ličnost obeležila pozorišni i filmski život Srbije svojom stvaralačkom zrelošću i bogatstvom glumačkog izraza“ (2018), nagradu Narodnog pozorišta za izuzetno značajan ukupan umetnički i radni doprinos (2019), te nagradu „Zlatni platan“ za izuzetan doprinos evromediternskoj kinematografiji (2021).

Gordana Đurđević Dimić pozorišna je, filmska i televizijska glumica. Diplomirala je glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu 1985. godine u klasi profesora Branka Pleše. Zauzima istaknuto mesto u dramskom ansamblu Srpskog narodnog pozorišta, čiji je član od 1995. godine. Kao deo ansambla, ostvarila je preko četrdeset pet uloga, mahom glavnih, među kojima se ističu uloge u predstavama: *Tri sestre* (Olga), *Eugenije Onjegin* (Tatjana), *Ožalošćena porodica* (Sarka), *Tajni dnevnik Virdžinije Vulf* (Virdžinija Vulf), *Seobe* (Elisaveta Petrovna), *Najavljeno ubistvo* (Gospođica Marpl), *Duh koji hoda* (Anastasija), *Na Drini ćuprija* (Lotika) i *Koštana* (Kata).

Šest puta bila je dobitnica Godišnje nagrade Srpskog narodnog pozorišta: za uloge Desanke (*Ljubinko i Desanka*, 1987), Agneze (*Dumanske tišine*, 1988), Crkve Ružice (*Bela kafa*, 1990), Sofi (*Ručni rad*, 1995), Gine (*Putujuće pozorište Šopalović*, 1996) i Markize de Matej (*Opasne veze*, 1997). Pored toga, 2001. godine ponela je i jedno od najviših priznanja ove institucije, Zlatnu medalju „Jovan Đorđević“.

Dobitnica je brojnih prestižnih priznanja, među kojima se posebno ističu: dve statue Zlatni ćuran na D anima komedije u Jagodini (1987. i 1991), Sterijine nagrade za glumačka ostvarenja (2001. i 2007), nagrada „Predrag Peđa Tomanović“, za najbolje glumačko ostvarenje (2006), „Nušićeva nagrada“ za životno delo, dodeljena na festivalu „Nušićevi dani“ (2007), nagrada „Žanka Stokić“ kao jednoj od najistaknutijih glumica srpskog pozorišta, ličnosti koja je obeležila pozorišni i filmski život Srbije svojom stvaralačkom ličnošću i bogatstvom izraza (2009), nagrada na 67. festivalu profesionalnih pozorišta Vojvodine za najbolju žensku ulogu Lotike u predstavi *Na Drini ćuprija* (režija i adaptacija K. Mladenović, 2017) i „Vukova nagrada“, za naročite rezultate ostvarene u širenju kulture, obrazovanja i nauke (2019).

Gordana Đurđević Dimić

Emina Elor

Aleksandra Popović

Emina Elor filmska je i pozorišna glumica, članica ansambla Novosadskog pozorišta (Újvidéki Színház). Diplomirala je glumu na Dramskom departmanu Akademije umetnosti u Novom Sadu, u klasi profesora Lasla Šandora. Angažmane u Novosadskom pozorištu počela je da dobija već tokom studija. Saradivila je i sa drugim pozorištima, među kojima su „Jožef Katona“, Kečkemet (Mađarska), Narodno pozorište u Subotici, Narodno pozorište u Kikindi i Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu. Igrala je u u predstavi *Violinista na krovu*, prvoj koprodukciji dva novosadska pozorišta – Srpskog narodnog pozorišta i Novosadskog pozorišta.

Za ulogu Koštane u istoimenoj predstavi u produkciji Narodnog pozorišta iz Subotice dobila je Sterijinu nagradu (2014). Dva puta je bila dobitnica nagrade „Patakijev prsten“, koja se dodeljuje za najbolje glumačko ostvarenje na mađarskom jeziku u Vojvodini (2010. i 2013). Zahvaljujući vrsnom vokalu, često je angažovana u muziklima (*Kauboji*, *Koštana*, *Violinista na krovu*).

Ostvarila je preko trideset značajnih uloga na pozorišnim daskama, među kojima se ističu: Neoplanta (Neoplanta), Zinaida (Grobnica za Borisa Davidovića), Isidora Dankan (Jesenjin), Šila (Mikve), Vera Krner (Upotreba čoveka) i Vila (Seljačko opera). U njenu filmografiju ubrajanju se ostvarenja *Vratiće se rode* (Katarina), *Portugal* (Mašna), *Pomeri se s mesta* (Ildika), *Vere i zavere* (Ljubica) i *Divljač*.

Aleksandra Popović po struci je ekonomista. Svoju dugogodišnju novinarsku karijeru gradila je u Novom Sadu, kao urednica i autorka emisije *Signali* na Radio-televiziji Vojvodine, usmerene na preispitivanje političkih pitanja. Kao reporterka ove medijske ustanove, izveštavala je sa najvažnijih političkih događaja u Srbiji i regionu. Poseduje dugogodišnje iskustvo i u pisanim medijima. Radila je kao dopisnica *Nedeljnog telegraфа* i *Politike* iz Novog Sada.

Nataša Raketić u novinarstvu je od 1990. godine. Završila je master studije novinarstva i informisanja, a trenutno je doktorand na Fakultetu za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum u Beogradu. Karijeru je počela na Radiju Užice, a nastavila na Radiju Beograd kao spiker na Drugom programu, zatim kao urednik i voditelj složenih emisija na Radiju Beograd 202, a od 2009. kao urednik i voditelj centralnog dnevnika *Novosti dana* i odgovorni urednik jutarnjeg programa na Radiju Beograd 1. Autor je više složenih programskih projekata na RTS-u (radio i televizija): više od 1500 emisija *Novosti dana* (urednik i voditelj), producent emisije *Gran pri 202*, voditelj projekta *Leto na Adi*, dokumentarna TV emisija povodom 95 godina Radio Beograda – *Iz veka u vek* (autor i vođa projekta), autor serijala emisija u okviru projekta „Medijska putovanja u EU“ (organizator – Kancelarija EU u Beogradu i British Council). Specijalnost su joj teme koje se odnose na političke partije i izbore.

Nataša Raketić

Vesna Farkaš

Vesna Farkaš rođena je u Somboru 1966. godine. Svoja prva medijska iskustva sticala je od 1998. godine, kao autor zabavno-informativnih emisija koje su svakodnevno emitovane na novosadskim radio-stanicama. Od 2005. godine bila je autor emisija i urednik kulturne rubrike na Radiju In, a bila je angažovana i kao menadžer za odnose s javnošću manifestacije Kult Fest (2009–2010) i studija Berar (2010–2011). Od 2010. počinje da radi na Radio-televiziji Panonija, gde je jedno vreme bila i zamenik glavnog i odgovornog urednika. Za sedam godina provedenih na ovoj TV stanici, u autorskoj emisiji „Časkanje“ ugostila je više od 400 veoma važnih i značajnih gostiju iz sveta kulture i umetnosti. Tokom 2017. i 2018. godine radila je sve govorne programe pri Fondaciji „Novi Sad 2021 Evropska prestonica culture“. Od jula 2018. zaposlena je pri nezavisnoj produkciji Radio-televizije Vojvodina, kao autorka rubrike pod imenom „Kultivator“. Radila je kao konferansa na brojnim književnim konferencijama, večerima i promocijama, a od 2017. godine do danas aktivno učestvuje kao voditeljka panela na Novosadskom festivalu knjige.

Mihajlo Vitezović

Mihajlo Vitezović je scenarista i grafički dizajner, rođen 1991. u Beogradu. Diplomirao je dramaturgiju na Akademiji umetnosti u Beogradu, trenutno je na master studijama Multimedijalne režije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Autor je scenarija više igralih i dokumentarnih filmova, od kojih se izdvajaju *Memento Mori*, *Tito i film*, *Mandela efekat*, *Okidač*, *Rđava melodija*, *Marioneta* i drugi. Autor je i dramskih tekstova za predstavu *Žensko srce u šinjelu* (pozorište Slavija) i muzikl *Lajanje na zvezde* (mladinsko pozorište Dadov). Bio je selektor Festivala srpskog filma fantastike, kao i glavni i odgovorni urednik filmskog i pozorišnog časopisa *Armaturija*.

Za film *Mendela efekat*, osvojio je Grand Prix u takmičarskoj konkurenciji „9413“ na 7. Međunarodnom festivalu jednominutnog i kratkog filma *Mister Vorky* u Rumi, a isti film proglašen je najboljim eksperimentalnim filmom na Jahorina Film Festivalu. Osvojio je međunarodne nagrade i priznanja i za filmove *Memento Mori* (Student Cuts Zagreb, Eurasia Film Festival Moskva) i *Tito i film* (Filmski festival Zlatna buklja). Autor je dramskih tekstova "Pisma dalekoj dragoj" i "Novinari pitaju heroine" koji su posebno napisani za projekat Ars e femmina.

Elida Mesaroš Lajko rođena je 1975. Godine u Zrenjaninu. Osnovne i master studije završila je na Katedri za audio-vizuelne medije Akademije umetnosti u Novom Sadu, a 2015. godine upisala je i umetničke dramske doktorske studije na istoj instituciji. Od 2019. godine angažovana je u zvanju docenta na smeru Kamera na Akademiji umetnosti u Novom Sadu.

Osnivač je producijske kuće DOF Production za video i kinematografske delatnosti. Saradivala je i sa drugim producijskim kućama, među kojima su: Zoommedija, Magic Box, Skorpion Production, UMP Production, Hamper Production. Realizovala je brojne međunarodne i regionalne projekte: „Digitalne medijske tehnologije i društveno-obrazovne promene“, „Media discourse of poverty“, „Stud APV“, „DEMUSIS“, „Mostovi medijskog obrazovanja“, „Voyages through forgotten place“ i drugi.

Dvadesetogodišnje profesionalno bavljenje slikom i medijima rezultiralo je velikim brojem snimljenih video radova, među kojima su dokumentarni filmovi i TV serijali (*Muzička traganja, Koliko se pozajemo, Liman – prozor u budućnost Novog Sada, Rudnici Srbije u srednjem veku, Mileva, Snovi iz Velikog Rita...*),igrani filmovi (*Čudesna smrt Stojanova, San, Zagruđenje, Prijateljstvo...*), muzički spotovi, događaji i festivali (EXIT, Frequency, Beer Fest, Green Love, Koncert godine).

Dugi niz godina bila član nevladinih organizacija i omladinskih organizacija poput Skautske, Ekološke, Ženske mreže i Omladinskog kluba. Bila je član Udruženja filmskih radnika Vojvodine, fotografskog kluba Novi Sad, Centra za razvoj Vizuelne kulture i Foto saveza Srbije.

Elida Mesaroš Lajko

ХЕРЫНЕ

sponzori

prijatelj

